

Pași către abolirea flagelului avortului

Text de

Dr. L.P. Dorenbos, Președinte
Schreeuw om Leven, (Strigăt pentru Viață), Olanda
Stichting Schreeuw om Leven
Ruitersweg 35-37, 1211 KT Hilversum
Tel. +31 (0)35-624 43 51, fax +31 (0)35-624 91 41
E-mail info@schreeuwomleven.nl
Internet www.schreeuwomleven.nl

Drepturile femeilor...

La începuturile mișcării feministe, problema avortului era în principal legată de discutarea dreptului personal al unei femei de a decide asupra vieții sau morții copilului ei nenăscut. Problema a fost preluată în dezbaterile mai largă privind discriminarea femeilor față de bărbați, iar avortul a fost considerat unul dintre drepturile pentru care femeile trebuiau să lupte. Copilul nenăscut era văzut nu ca o ființă umană, ci doar ca un țesut care nu înseamnă nimic, așadar la bunul plac al femeii.

Totuși, din perspectiva celor care cred că viața începe în momentul concepției, avortul era văzut, ca și acum, ca uciderea unei ființe umane vii, indiferent de stadiul ei de dezvoltare. Mișcarea pro-viață susținea că nici un individ nu are dreptul de a distruge viața, începând de la concepție și până la moartea naturală.

Știința medicală a demonstrat că, în toate etapele creșterii, un copil nenăscut este o ființă umană aflată în proces de dezvoltare înăuntrul uterului mamei. Un copil se află în uter tocmai pentru a crește într-un copil dezvoltat „complet”, prin acest termen înțelegându-se dezvoltat pentru a se naște în lumea exterioară. În anii 1980 a fost produs și mult vizionat filmul dr. Bernard Nathanson *Țipătul Mut* (engl.: *The Silent Scream*). Acesta prezintă o dovadă vizuală, o mărturie neîndoiește de clară, că actul avortului ucide un copil. Dr. Nathanson, el însuși un fost avortționist, a înțeles că un copil nenăscut nu este doar un „țesut străin”.

...vs. drepturile copiilor

Datorită numărului copleșitor al dovezilor medicale, nimeni nu mai poate nega, fără să fie de rea credință, că un copil nenăscut este o ființă umană și nu „ceva” fără importanță. Argumentația pro avort a început să se îndepărteze de la dezbaterile privind dreptul femeilor „de a decide asupra propriului corp” către o nouă zonă în care se discută dacă

acel copil a fost dorit sau nu. Organizațiile pro avort accentuează acum un ipotetic „sprijin” pentru femei, pentru a nu se naște nici un copil „nedorit”.

Această deplasare a discuției are o importanță majoră. Aceasta deoarece avortul, așa cum a fost legiferat inițial de diferite guverne, era acceptabil politic și social la acea dată tocmai pentru că procedura era văzută doar ca o problemă de îndepărtare a unui țesut străin printr-o procedură medicală rapidă, în ajutorul femeilor. Fetusul era doar țesut, nu o ființă vie.

A ucide un copil nu înseamnă „alegere”

Pentru mișcarea pentru drepturile femeilor (feminism), avortul era considerat doar o procedură medicală, realizată pentru a rezolva problema sarcinii femeii și trebuia să fie disponibilă la cerere, dacă femeia solicita această „alegere”. Decizia o privea doar pe femeie și sarcina ei și indiferent care ar fi fost, era dincolo de orice discuție. Nu constituia un aspect important dacă decizia ei afecta sau nu societatea.

Așadar, avortul era și încă este considerat încă de mulți din susținătorii săi ca un drept legitim al femeilor. Totuși, acum se pune întrebarea dacă acesta este într-adevăr un drept care poate fi exercitat legitim în societatea noastră. Problema este foarte importantă și are profunde implicații sociale, dacă urmăm această linie a raționamentului. Argumentele inițiale nu mai sunt valabile în lumina înmulțirii dovezilor medicale zdrobitoare care confirmă din ce în ce mai mult că un copil nenăscut este, într-adevăr, o ființă umană.

Absența bărbatului în dezbateră privind avortul

În dezbateră privind avortul nu s-a pus vreodată la modul serios problema participării bărbatului în procesul de decizie. Găsim aceasta destul de ciudat, având în vedere că în cadrul căsătoriei el ar trebui să aibă drepturi egale. Până la urmă, este și copilul lui. De ce este el exclus, deși fără participarea lui procesul de concepție este imposibil? De ce avortul era văzut exclusiv ca un subiect interesând femeia?

A lua în considerare și poziția bărbatului în cântărirea deciziei era - și încă mai este - dincolo de imaginația feministelor. Credem că aceasta constituie o discriminare nejustificată a taților celor nenăscuți. Vom reveni la acest aspect.

Avortul dăunează mamei

Discuția privind o „soluționare” fizică a problemei sarcinii nedorite a continuat. „Tratamentul”, procedura avortului medical, era considerată îndepărtarea unei bucăți nedorite de țesut. Faptul că o sarcină are mult mai mult decât o componentă fizică și că ea înseamnă și o dezvoltare emoțională și psiho-somatică nu era menționat în dezbateră

despre avort. Tot sub tăcere a fost pus faptul că, după avort, femeile pot suferi consecințe sub multiple aspecte. Aceste consecințe li s-a acordat cât mai puțină atenție posibil. S-au făcut toate eforturile pentru a ține discuția departe de menționarea oricăror dificultăți ulterioare pentru femei.

Dreptul la informații complete despre avort

Dezbaterea despre efectele post-avort nu mai poate fi ascunsă. Prea multe femei, care au fost rănite prin această procedură, nu mai vor să tacă. Inimile lor strigă, făcându-le să vorbească, din ce în ce mai mult, în public, spre exemplu în campania *Gata cu tăcerea (Silent no More)* din SUA și Marea Britanie.

Din punct de vedere medical, ar trebui să se considere evident și normal ca femeile să fie informate cu privire la posibilele efecte ale unui avort. Codul etic cere medicului să ofere pacientului cât mai multe informații cu privire la consecințele oricărei proceduri medicale. Aceasta însă nu se întâmplă. Simplul fapt că aceasta nu este o procedură firească (sarcina este în definitiv o stare fiziologică normală, nu o boală!) indică faptul că este ceva în neregulă cu problema avortului. Dominația ideologică în dezbaterea despre avort nu ar trebui să sugrume practica medicală de informare completă a pacientului, în toate aspectele actului medical.

Avortul este o problemă majoră în societate

Este ciudat și periculos că, până în prezent, nu a existat un efort major de a investiga sindromul post-avort dintr-un punct de vedere medical și social. Pe plan social, problema este mai mare decât situația femeii după avort. Un avort implică tatăl copilului, familia, prietenii și societatea pe larg. În cadrul societăților civilizate, problema are o importanță deosebită. Societatea **trebuie** să garanteze dreptul la viață pentru fiecare ființă vie. Istoria ne arată că acest drept uman fundamental este absolut esențial pentru ca societatea să continue să existe. Avortul este o problemă de mare importanță, în acest context, și de aceea se impune să fie studiată continuu, cu maximă prioritate și de urgență.

Declarația universală a drepturilor omului exclude avortul

Acest drept de bază, inalienabil, care este dreptul omului la viață pare să fie mereu supus atacului. Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată la 10 decembrie 1948 după traumatizantul Război Mondial, a fost un punct de răscruce, care s-a dorit să sublinieze importanța înțelegerii expresiei „niciodată să nu se repete”. După Holocaust, lumea a părut în sfârșit să recunoască faptul că nu va exista un viitor fără garantarea oricărei persoane de pe acest glob a dreptului la viață și protecției absolute a vieții sale.

Avortul este o încălcare a drepturilor omului

Începând cu data de 10 decembrie 1948, această declarație a fost reluată în multe alte convenții privind drepturilor omului, fie ele regionale, naționale sau globale, iar Națiunile Unite au fost solicitate să supravegheze aplicarea principiilor Drepturilor Omului și să acționeze când are loc vreo încălcare a lor.

Evident, prin admiterea adevărului că un copil nenăscut este într-adevăr o ființă umană, viața sa **trebuie** să fie protejată. Însă, până în prezent, această chestiune (și anume, are copilul nenăscut dreptul inerent la viață?) nu a fost abordată decât parțial de către susținătorii celor două tabere, pro-viață/pro-avort, prin prisma drepturilor omului. Acest aspect trebuie discutat și rezolvat.

Drepturile ființelor umane nenăscute trebuie puse alături de drepturile femeilor

Predominanța mișcării pentru drepturile femeilor a impus dreptul de a face avort ca drept de bază pentru toate femeile, astfel trecându-se cu vederea, neglijându-se și negându-se drepturile copilului nenăscut. Acestui conflict, de mare interes, trebuie să i se răspundă cu argumentul că egalitatea în drepturi este opozabilă și ființelor născute, și celor nenăscute. Nu mai există vreun motiv pentru a exclude ființa umană nenăscută de pe agenda drepturilor omului. Se poate prezuma că, atunci când s-a agreat Declarația Universală a Drepturilor Omului, în 1948, nimeni nu s-a gândit vreodată la excluderea unei ființe umane, indiferent dacă este născută sau nenăscută încă.

A alege care copil va fi ucis înseamnă, încă odată, discriminare

Este foarte important să includem discuția privind avorturile în cadrul mai larg al mișcării anti-discriminare. Datorită multiplelor și diferitelor argumentații avansate recent în numele mișcării homosexuale - de exemplu, observăm tendințe anti-discriminare apărând în din în ce mai multe legi, hotărâri și declarații care adaugă noi clauze în speranța de a clarifica și susține principalele drepturi fundamentale. Nu există nici o motivație pentru a nu se încerca (și reuși!) aplicarea aceluiasi principiu al non-discriminării în problematica dreptului la viață al copilului nenăscut.

Fiecare copil are dreptul să se nască

În argumentația pro-avort, femeii i se afirmă, în fapt, dreptul de a discrimina! Ea îi permite unui copil să trăiască, în timp ce altul este condamnat la moarte prin avort. Mama însăși ia această decizie din propria voință. Copilul nenăscut care trebuie să moară pentru a face pe plac mamei lui nu are nici o cale de recurs pentru a-și cere dreptul său la viață. Din perspectiva drepturilor omului acest copil este discriminat. Este esențial ca problema anti-discriminării să fie adusă în discuție, luând în considerare dovezile medicale care privesc starea unui copil în pânțece, alături de problemele drepturilor omului și anti-discriminării.

Avansul științei a desființat, deja, moral, avortul. Pe când legea o va consfinți?

Legile pot fi modificate în lumina noilor cunoștințe și dezvoltări. Dacă este clar și evident că un copil nenăscut este o ființă umană, atunci legile avortului, date înainte ca medicina să aibă acces la datele de astăzi, ar trebui rediscutate. Cu siguranță că aceste informații noi vor duce la o înțelegere politică și juridică diferită a avortului.

Deseori problema sclaviei este menționată ca legată de avort. De-a lungul timpului, oamenii au realizat că un sclav nu este o „proprietate”, ci o ființă umană. Când aceasta a devenit o credință fermă, sclavia a fost abolită.

Da, legea umană este supusă evoluțiilor, la fel ca întreaga societate. Așa cum se prezintă astăzi lucrurile, a devenit evident că ființele umane nenăscute nu mai pot fi excluse de la protejarea drepturilor lor fundamentale, de oameni.

Lumea suferă din cauza dispariției copiilor

Argumentul demografic este și el foarte important. În anumite locuri, populațiile dispar. Occidentul suferă din cauza lipsei copiilor. În multe țări, sporul natural este în declin, fiind în realitate negativ, sub pragul de înlocuire. Avortul, promovată agresiv ca o metodă de control al populației, a devenit un dezastru pentru multe țări, precum Japonia sau Rusia. Structura socială și financiară a acestor țări va deveni din ce în ce mai greu de gestionat, deoarece se nasc tot mai puțini copii pentru a îndeplini îndatoririle sociale așteptate. Nimeni nu pare să aibă un răspuns pentru a rezolva această problemă.

Discriminarea fetelor în jumătate din țările lumii

În națiunile subdezvoltate și în curs de dezvoltare, avortul și argumentele privind „drepturile reproductive” sunt promovate oficial pentru a asigura posibilități de dezvoltare rezonabilă pentru restul populației. Sunteți săraci, li se spune, trebuie să vi se dea dreptul să avortați ca să nu oferiți copiilor voștri o viață de mizerie.

De obicei însă, în multe din aceste culturi, fetele sunt considerate mai puțin importante decât băieții. Rezultatul este acela că în multe țări, în special în cele din Orientul Îndepărtat, inclusiv India și China, există o evidentă discriminare împotriva femeilor. Copiii nenăscuți de sex femeiesc sunt avortați într-un număr mult mai mare decât cei de sex masculin, astfel încât echilibrul băieți-fete este grav perturbat. Nu mai există suficiente fete pentru a se căsători cu câți bărbați sunt. În China, politica „un singur copil per familie” a adus deja o generație care, odată ajunsă la maturitate, se trezește în fața unei probleme fără ieșire.

Această formă de discriminare, ca oricare alta, intră în conflict direct cu principiul general valabil de a nu discrimina nici o ființă umană, indiferent de motiv.

Concluzie: Toate ființele umane trebuie protejate în egală măsură de lege

În concluzie, dacă, din punct de vedere medical, un copil nenăscut este o ființă umană reală și concretă și dacă, din punct de vedere juridic, fiecare ființă umană are dreptul la viață și dreptul la protecția acelei vieți fără discriminare, declarăm prin prezenta că **avortul este o violare a drepturilor omului și o discriminare nejustificabilă împotriva unor oameni**. Prin urmare, concluzia noastră este că avortul trebuie abolit și că argumentația de mai sus poate servi servește mișcarea pro-viață și legiuitorii în scopurile lor de abolire a acestei plăgi pe care o considerăm cea mai mare nenorocire care a afectat vreodată umanitatea.

Traducere și adaptare: www.ProvitaBucuresti.ro